

շուտով ստացաւ Փաշային մօտ՝ պաշտօն թարգմանի, և Փաշայն կը յուռացընէր նմա՝ որ եթէ լաւ վարէ այդ պաշտօնը, Կարնոյ արքունի դրան մեծ թարգմանի պաշտօնին հասնի։ Ակորսոյ նպատակին հասնելով՝ ամենայն հաւատարմութեամբ և աշարջութեամբ կը ծառայէր, և միջնորդութեամբ առ մեծամեծս՝ խօսքով և դրամով կը թեթեւցընէր գերելոց դառն վիճակը, այլ ինչպէս առաքինի հօգի՝ կը զգուշանար որ չլինի թէ յիշվով կամ այլուր իւր վրայ այլ ընդ այլոյ զրոյցքներ հնարեն նախանձօտ մարդիկ։ Ուստի գրեց առ մի բարեկամն յիշվով հետեւեալ համառօտ նամակն, վկայ և ջատագով իւր ազնիւ սրտին։ « Զկտումն կամ » սէր առ ծննդական տեղիս, ստիպեցին զիս հօս « մնալու. ստացայ պաշտօն 'ի Փաշայէն, այլ ես « իմ ծնողաց հաւատքը ամուր բռնած եմ, կը » ցանկամ միայն օգնական և մխիթար լինել՝ 'ի » գերութեան հեծող եղբարցս »։

Միանձունք հասնելով յիշվով՝ Կամենիցի քաղաքացիք, հայկազն ծերունիք Խոցիմիրսքի և Բուտազովիչ՝ զԱկորսոյ նոցա հետ չգտնալով՝ հարցուցին պատճառը. շախորժեցան անփորձ երիտասարդին յանդուգն գործոյն. այլ միանձունք միաժիտ արարին զնոսա՝ թէ Ակորսոյ թէպէտ պատանի, այլ ամենայն բան հասուն խելքով կը գործէր, և թէ նորա նպատակն շատ առաքինական և գովելի էր։ Ծերունիք հարցմունք հարցմունքի կը յաւելուին. միանձունք քիչ ժամանակի միջոց ինչ որ տեսած էին և լսած՝ պատմեցին։ Եւ մինչդեռ յիշվով հարցափորձութիւնք կը լինէին, Ակորսոյ Կամենիցի մէջ ամէն անկիւն կը քալէր, կը զննէր, և շատ անգամ կը զայրանար և սիրտը կը կօտրէր։